

Nr 411.

Av herr **Holmgren**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 183, angående ny definitiv löneroglering för landshövdingarna och befattningshavare vid länsstyrelserna m. m.

I kungl. propositionen nr 183 angående ny definitiv löneroglering för landshövdingarna och befattningshavare vid länsstyrelserna m. m. har den genomgående principen varit, att alla sportler skulle indragas, dock att landssekreterare och landskamrerare skulle behålla provision å stämpelförsäljningen, enär denna vore att anse såsom ett särskilt bestyr. Däremot har det till landssekreterarna utgående arvodet för försäljning av utmätt fast egendom icke ansetts böra bibehållas.

Likväl förekommer i propositionen flera uttalanden, som synas motivera, att detta arvode för landssekreterarnas del lämpligen borde få kvarstå. I mitten på sid. 33 sägs: »Såsom skäl för bibehållande av detta arvode har anförts, att detsamma utgår såsom ersättning för ett särskilt svårt och med ekonomiska risker förbundet arbete, som efter de senaste ändringarna i utsökningslagen blivit än mera invecklat.» Överst å sid. 35 läses: »Särskilt maktpåliggande äro för landssekreteraren de besvärliga och med stora ekonomiska risker förbundna exekutiva försäljningarna av fast egendom.» Samma mening uttalas i sista stycket å sid. 40, där det i fråga om landssekreterarens tjänsteåligganden i och för sig sägs, att det torde ur lönerogleringssynpunkt särskilt böra uppmärksammas denne tjänstemans bestyr med försäljning av utmätt fast egendom, ett arbete, för vilket särskilt arvode icke längre skulle utgå men som i regel vore förenat med avsevärd ekonomisk risk för landssekreteraren.

Under dessa förhållanden synes det mig vara synnerligen välmotiverat att, såsom väl de flesta länsstyrelser i sina yttranden föreslagit, landssekreterarna fingo behålla arvodet för exekutiv försäljning av fast egendom. Såsom framgår av en tabell å sid. 33 har detta arvode i medeltal för åren 1921—1923 utgjort för de flesta landssekreterarna 2,000—3,000 kr., för några 3,000—4,000 kr. och för en eller annan till högre belopp. Det synes mig som om detta arvode utgör en rättvist fördelad ersättning för ett ökat arbete och större ansvar. Skulle likväl en begränsning för arvodet uppåt, utöver vad i kungl. kungö-

relsen den 10 okt. 1890 angående ändrade bestämmelser rörande arvode för auktion å utmätt fastighet på landet stadgas, anses lämplig, torde kunna bestämmas, att landssekreteraren skall avstå från vad dessa arvoden för år sammanlagt kunna överstiga exempelvis 4,000 kr.

Det torde böra tilläggas, att genom den föreslagna löneregleringen de flesta landssekreterarna, särskilt efter den successiva avskrivningen av det föreslagna personliga lönetillägget, komma att få minskade inkomster i förhållande till nu utgående avlöningsförmåner.

På grund av det ovan anförda får jag hemställa, att riksdagen ville besluta,

att landssekreterarna måtte varda bibehållna vid förmånen av, förutom stämpelprovision, jämväl arvode för exekutiva försäljningar av fast egendom, detta arvode dock till för år högst 4,000 kr.

Stockholm den 16 april 1925.

Bj. Holmgren.
